

De nugældende tre- og seksårige perioder for rapportaflægningen, der er fastsat i henhold til gældende fællesskabsret vedrørende natur og biodiversitet, afspejler enighed på tidspunktet for vedtagelsen af hver retsakt om, hvilken rapporteringshyppighed, der er hensigtsmæssig og praktisk gennemførlig. Følgelig kan der sættes spørgsmålstegn ved, hvorvidt og i hvilket omfang udarbejdelsen af årsrapporter om natur og biodiversitet er hensigtsmæssig og praktisk gennemførlig, samt om der hersker enighed om dette spørgsmål blandt medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner.

For så vidt angår overvågning og indikatorer som grundlag for udarbejdelsen af rapporter, er der et omfattende arbejde i gang. Navnlig er EEA i gang med at udarbejde et sæt biodiversitetsindikatorer for Kommissionen, som skal tjene til at overvåge udviklingen i forbindelse med biodiversitetshandlingsplanerne. Det kunne eventuelt komme på tale at finde frem til et udvalg af disse, for hvilke der kan indhentes og analyseres data på årsbasis. EEA (med dets Europæiske Temacenter) har også indgået kontrakt med Det Europæiske Center for Naturbevarelse (ECNC) med henblik på at nyvurdere overvågningsmetoderne for naturbevarelse. Kommissionen, EEA (med dets ETC), UK Joint Nature Conservation Committee, ECNC samt De Forenede Nationers Miljøprogram – Regionalkontoret for Europa (UNEP-ROE) er aktive med andre tilknyttede initiativer, herunder: overvågning af Natura 2000-loaliteter, overvågning og vurdering af den bevarelsesmæssige status i relation til Fællesskabets naturdirektiver, en international arbejdsgruppe om overvågning og indikatorer (Bio-MIN), en europæisk ramme for biodiversitetsovervågning og -indikatorer (EBMI-F), udvikling af landbrugs-miljøindikatorer (som led i IRENA-projektet) samt udvikling af indikatorer (herunder for natur og biodiversitet) med henblik på overvågning af udviklingsprogrammer for landdistrikter. Kommissionen forventer fortsat at søge støtte fra EEA og passende kvalificerede kontrahenter som f.eks. ECNC i denne sammenhæng.

Som konklusion er det Kommissionens opfattelse, at selv om det er hensigtsmæssigt og praktisk gennemførligt at aflægge årlig rapport om udvalgte aspekter af spørgsmålene i beslutningens punkt 13, er det ikke på indeværende tidspunkt hverken hensigtsmæssigt eller gennemførligt at udarbejde en årsrapport, som tager alle aspekter af disse spørgsmål op. Dog skal Kommissionen gerne undersøge, i hvilket omfang disse spørgsmål dækkes fyldestgørende af den eksisterende rapportering, i hvilken udstrækning det vil være hensigtsmæssigt og gennemførligt at udfylde visse huller, samt i hvor høj grad ændringsrytmen i biodiversiteten, fremskridtene i programmer og projekter samt tilgængeligheden af data bør være omfattet af årlige rapporter. I den forbindelse vil den tage hensyn til igangværende arbejde med overvågning og indikatorer, som kan danne et egnet grundlag for en selektiv årlig rapportering om natur og biodiversitet. Kommissionen antager derfor, at den kommende gennemgang af strategien og handlingsplanerne for den biologiske mangfoldighed udgør en særdeles passende ramme for undersøgelsen af rapporteringen om naturen og biodiversiteten.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT L 103 af 25.4.1979, og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

(2003/C 222 E/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3808/02

af Olivier Dupuis (NI) til Rådet

(7. januar 2003)

Om: Udvidelse af EU til Balkan-landene og Kaukasus

Regeringscheferne i Makedonien, Jugoslavien, Kroatien, Albanien og Bosnien har sendt en fælles skrivelse til EU's myndigheder, hvori de opfordrer Den Europæiske Union til at sætte et klart og konkret mål for landenes indsats for Den Europæiske Unions integration. De fem landes præsidenter skriver: »Vi forventer, at der i det endelige dokument fra topmødet i København henvises til forslagene om vore landes tilslutning, hvilket vil tjene som budskab om og fremstød mod integration med EU. (...)« »Samtidig med at vi er fuldt bevidste om det hårde arbejde, der ligger foran os for at opnå dette mål, er vi overbevist om, at vort fælles mål fremmer gennemførelsen af vor ædle vision – Europas samling«. »Et perspektiv for vor tilslutning til EU er af stor betydning for en tilbundsående undersøgelse af de igangværende demokratiske og reformerende processer samt for styrkelsen af stabiliteten i området«.

Samtidig har over 300 parlamentsmedlemmer fra Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Kroatien, Georgien, Kosovo, Makedonien (Fyrom) og Jugoslavien (Serbien-Montenegro) allerede underskrevet en anmodning til konventet, Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet, hvori de ansøger om status som kandidatlande til Den Europæiske Union. Disse 311 parlamentsmedlemmer, der anerkender »den historiske begivenhed«, som udvidelsen med ti centraleuropæiske lande udgør, erklærer, at de på trods af hårdt arbejde og tonsvis af vanskeligheder med at rodfæste frihed, demokrati og retsstat, »fortsat holdes på sidelinjen af Europa og udelukkes fra den reelle europæiske foreningsproces«. I anmodningen konkluderes der som følger: »Vi ved, at tiltrædelsen for hvert af vore lande afhænger af dets evne til fuldt ud at opfylde de politiske såkaldte Københavnskriterier og de økonomiske kriterier, der er fastlagt i traktaterne og gældende fællesskabsret. Vi beder hverken om særbehandling, privilegier eller retsstridige begunstigelser, kun om at kunne arbejde hen mod dette grundlæggende mål.«

Hvilke konkrete politiske initiativer vil Rådet tage for konkret at følge op på disse landes ønske om at reintegrere den europæiske familie og endelig realisere deres rimelige ambition om medlemskab af Den Europæiske Union? Er Rådet bevidst om, at uden et klart perspektiv om tiltrædelse af EU, risikerer den indsats, som disse lande er blevet enige om at gøre, at være forgæves og baner vejen til ustabilitet og endog alvorligere scenarier? Vil Rådet træffe afgørelse om at sætte Albanien, Armenien, Aserbajdsjan, Bosnien, Kroatien, Georgien, Kosovo, Makedonien (Fyrom), Moldavien og Jugoslavien (Serbien-Montenegro) på listen over kandidatlande til Den Europæiske Union på stats- og regeringschefernes næste topmøde i Grækenland?

Svar

(13. maj 2003)

Som det ærede medlem sikkert ved, bygger muligheden for medlemskab af EU på artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union, der bestemmer, at enhver europæisk stat, som overholder principperne i artikel 6, stk. 1, kan ansøge om at blive medlem af Unionen. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet. Nævnte artikel 6, stk. 1, understreger principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet. Rådet ville derfor behandle enhver ansøgning om medlemskab i overensstemmelse med artikel 49 i TEU.

For så vidt angår det vestlige Balkan som omtalt af det ærede medlem (Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien samt Serbien og Montenegro) blev deres europæiske perspektiv (»potentielle kandidatlande«) allerede bekræftet på Zagreb-topmødet mellem EU og disse lande i november 2000 på grundlag af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Feira den 19.-20. juni 2000 og er siden blevet gentaget.

Stabiliserings- og associeringsprocessen (SAP), herunder dens strategiske mål, dens økonomiske og politiske betingelser og dens instrumenter, udgør kernen i EU's politik over for det vestlige Balkan. Zagreb-topmødet den 24. november 2000 besejlede SAP ved at opnå regionens tilslutning til dens mål og betingelser. Rådet understreger, at SAP er en langsigtet strategi til støtte for holdbare og EU-forenelige reformer, da den hjælper landene i regionen til at forberede sig på at blive integreret i EU. Det tempo, hvormed det enkelte land når igennem de forskellige SAP-faser og derved tilegner sig ejerskabet til processen, afhænger af dets stigende evne til at påtage sig de forpligtelser, der følger af en stadig tættere associering med EU og af overholdelsen af den konditionalitetspolitik, som Rådet fastlagde den 29. april 1997.

Med hensyn til Rådets »konkrete opfølgning af disse landes ønske om at reintegrere den europæiske familie«, som det ærede medlem gerne vil informeres om, indgår der tre instrumenter i SAP: For det første EF-bistand under Cards-forordningen, der i stigende grad fokuserer på støtte til reformer og institutionsopbygning som krævet i stabiliserings- og associeringsaftalerne. For det andet udarbejdelse og gennemførelse af stabiliserings- og associeringsaftaler (SAA), der udgør en hjørnesten i processen. Indgåelsen af SAA er udtryk for signatarernes tilsagn om i løbet af en overgangsperiode at fuldføre en formel associering med EU. Grundlaget er en gradvis etablering af et frihandelsområde og reformer, der navnlig skal føre til enten overtagelse af gældende EU-ret på et begrænset antal områder eller indførelse af EU-standarder,

hvorved landene i regionen kan påbegynde processen med at blive integreret i EU's strukturer. Forskellene mellem de enkelte aftaler vil formentlig primært komme til udtryk i overgangsperioden inden den fulde associering med EU og i den nøjagtige tidsmæssige fordeling og kobling af forpligtelserne. Målet for alle lande forventes imidlertid at være det samme, nemlig fuld associering efter en overgangsperiode gennem konkret udmøntning af de samme grundforpligtelser. Sådanne aftaler er allerede indgået med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Kroatien. Den 21. oktober 2002 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en SAA med Albanien. For det tredje indrømmelse i december 2000 af en meget gunstig præferencehandelsordning til alle lande, der er omfattet af SAP. Åbningen af EU-markederne for næsten alle produkter fra SAP-landene har til formål at fremme udenlandske investeringer, udvikle eksportkapaciteten og bidrage til den generelle politiske og økonomiske stabilitet i regionen, men er betinget af, at de relevante SAP-betingelser overholdes.

Rådet foretager hvert år en gennemgang af de fremskridt, det enkelte land har gjort som led i SAP, senest den 13. maj 2002.

Det Europæiske Råd i København den 12.-13. december 2002 erindrede om de kriterier for medlemskab, der blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993, og bekræftede på ny det europæiske perspektiv for landene i det vestlige Balkan i stabiliserings- og associeringsprocessen som fastsat af Det Europæiske Råd i Feira og understregede, at det er fast besluttet på at støtte deres bestræbelser på at tilnærme sig EU. Det Europæiske Råd så derfor med tilfredshed på det kommende græske formandskabs beslutning om at afholde et topmøde mellem EU's medlemsstater og landene i stabiliserings- og associeringsprocessen den 21. juni 2003 i Thessaloniki.

For så vidt angår Kosovo spiller Den Europæiske Union en fremtrædende rolle i genopbygningen af Kosovo. EU er langt den største enkeltstående yder af bistand til Kosovo og den sydøsteuropæiske region som helhed og går forrest i genopbygningsarbejdet.

For så vidt angår landene i det sydlige Kaukasus som omtalt af det ærede medlem (Armenien, Aserbajdsjan og Georgien) og Moldova er EU og dets medlemsstater knyttet til disse lande gennem partnerskabs- og samarbejdsaftaler. EU er fast besluttet på at bidrage til retsstatsforhold, økonomiske reformer, fred, sikkerhed og stabilitet i disse lande. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne skal gennemføres fuldt ud og effektivt, da fortsat udvikling af demokrati og menneskerettigheder er af afgørende betydning for at fremme stabilitet i det sydlige Kaukasus-område. For så vidt angår Moldova ville konsolidering af demokrati og intern politisk stabilitet, løsning af Transdnestrien-konflikten, resolute fremskridt i de økonomiske reformer og gode forbindelser til nabolandene forbedre Moldovas chancer for at nyde godt af tætte forbindelser til det kommende udvidede EU. Det Europæiske Råd i København understregede, at EU ønsker at styrke sine forbindelser bl.a. med Moldova på grundlag af en langsigtet strategi, der skal fremme demokratiske og økonomiske reformer, bæredygtig udvikling og handel, og det er ved at udfærdige nye initiativer med henblik herpå. Det skal tilføjes, at ingen af de pågældende lande har ansøgt om medlemskab. Endvidere er Rådet ikke i stand til at gøre sig teoretiske overvejelser om, hvilken afgørelse Det Europæiske Råd vil træffe på et af sine kommende møder.

Afslutningsvis henledes det ærede medlems opmærksomhed atter på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København, der understregede, at den igangværende udvidelse vil tilføre den europæiske integration ny dynamik. Det Europæiske Råd pointerede, at den er en vigtig lejlighed til at fremme forbindelserne med nabolandene på grundlag af fælles politiske og økonomiske værdier, og at EU fortsat er fast besluttet på at undgå nye skillelinjer i Europa og på at fremme stabilitet og velstand inden for og uden for EU's nye grænser.

(2003/C 222 E/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3815/02

af Maria Sanders-ten Holte (ELDR) til Rådet

(9. januar 2003)

Om: Udviklingen i forbindelse med ratifikation af Montreal-konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring

Medlemsstaterne har den 28. maj 1999 undertegnet Montreal-konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, og Rådet har oplyst, at Fællesskabet vil foretage en koordineret deponering af ratifikationsinstrumenterne ved udgangen af 2002 for at undgå eventuelle forskelle mellem medlemsstaterne.